

איד נפלן חכמים וסופרים

פרשה אחורונה ל„יומן גיטו וורשה“

מאט האל זיין דמן

טונייטים הרצייניט. מטופבי יובדי הא „מוּנְטָן“. בגייטו היה עזוב וגלמוד. לא קיבל משראה לא בג'ינט ולא בקלהה. קיבל רק חמיכח מן הגזינט. כן הייתה הקהלה משלי מת לו שכיר סופרים על מאמרץ בעתני המתחורת למחצה (היו מגניבים לתוכ בירלי טנים שעברו את הצנורה גם מאמורים בלא צנורה). במאמריו היה מותן בקורות על הקיילה וביחוד על המשטרת היהודית — גנסיאת הקהלה הייתה משלם לו משכורת מאותם והוביט לחודש. טרניאקוב היה כועס על זבקורת, אבל מוסיף לשלים.

ושטופניצקי עישן את מקטרתו וציפה. חי-כה וקיות. נמנה על האופטימייסטים. הוא נעה שה ציוני, כמעט רביונייסט. השתדל להורי כי-ה, שבאמת לא התנדג מעולם לא-ארץ ישראית. הוא הסתמכ על עדותו של יוסף הפטמן וטען: "תראה אחרי המלחמה מה שיגיד הפטמן".

בימי הגידוש רשותו אותו בין פקידי הארץ כיוון, אבל במחלת יוני 1942 גורש ביחיד עט אשטו.

ח'ים סמיאטיצקי

ח'ים סמיאטיצקי, היה משורר על רקע רתני. פרסם שני קובצי שירים באידיש: "ידים פשוטות" ו"אנגלי טל". קיבל פרס אגודה הסופרים בווארשה. זיכרנו כשהזמנתי אותו לפניו המלחמה פעם לשוב ציון, מזוכיר וועזר של הרב ר' שמואל מוהילבר, מטיף מצוין, סופר ועתונאי, מחבר זכרונות וספרי דרוש. מראשי המדברים בת-נوتת "המזרחי" בפולין.

לפנוי המלחמה היה ידוע חולין, אבל דזוקא מצרות המלחמה הבריא והיה פעיל לעוראת נצרים. ניהל את הפעולה התרבותית של "המזרחי" ומתה מזמן לזמן מדבר דברי עידוד. כשאגיעת הקוטה ההשמדה נתפס בדרכו ברכוב קומיצקה, שעבר לשם מדירותו ברכוב רימארסקה שמחוץ לגיטו. ראייתי בתהלוות המות ביום 27 באוגוסט 1942. שבת השתתפותי גם אני. טרומיסור באלאן חועיק את ועד הקהלה וואה ניצל. הביאו אותו והכניסוו — מגולח — לבית מלאה לעבוד בפחים.

ביום 10 בספטמבר 1942 גורש לטרבלינקי. בוכקר היה משחרר אותו... .

בנובמבר 1939 נפצעתי אותו בבית הרב דוד שלמה כהנא ברוחב גנשת 17. בן הרב תמק בסמיאטיצקי, שהיה גנטה למורה, מקרון "יבנה". סמיאטיצקי חלם על בריחת לרוסיה. הוא היה יליד עיררת ליד ביאליסטוק וקיים הגיעו שם. הוא ברוח ביחד עם הרבה ראוונן הורביך. הרב זור, וסמייטיצקי הצליח לעז בור את הגבול.

אחר כך קיבלתי דיעות עליו מביאלי סטוק ומווילנד לאחר טרוף מלחמת גרמניה רוסיה שמעתי שהוא בשאנחוי, ואחר כך שהוא בלונזק. אבל זו הייתה טעות (אחיו ראש הישיבה הרב זידל סמייטיצקי בא לונזון ומכאן הטעות).

ח'ים סמיאטיצקי נעלם ועקבותיו לא נודעו.

פרק הבא — ב글יוון הקרוב —
ליונרד פיקשאנסקי, ב. פומידאנץ, לייבל פלום, י. י. קרופוס, נח וצבי פלוצקי.

השתחף בעבודה התרבותית, היה אחד מפעילי חברת "תקומה" העברית-ציונית. היה מרוצה בשיעורים ליהדות על הנושא "ציונות". זמן מה, מסוף ספטמבר 1942 עד ינואר 1943 גרנו בבית אחד. השתחנו בעבודה הפטצאות פגעה בבית שם היה מעון ילדים יהודים מפגרים, שננהלו היה ليس. הוא רך נפשע, הובא לבית חולים בווארשה ותבריא. הוא היה משוחרר ידוע באידיש. לטי או מנותו היה מורה והתמחה בחינוך מפגרים. גם בגייטו היה מנהל מעון ילדים מטעתה הגזינט". בגורש נעלם.

קלמן ליס

קלמןليس נפצע בפצצת הגרמנים הראשונה ביום הראשון למלחמה. באחד בספטמבר 1939 בערב שמת. בשעה 10 בבוקר הטייל מטוס גרמני פצצת על אוטובוס ליד וארשה ואחת הפטצאות פגעה בבית שם היה מעון ילדים יהודים מפגרים, שננהלו היה ليس. הוא רך נפשע, הובא לבית חולים בווארשה ותבריא. הוא היה משוחרר ידוע באידיש. לטי או מנותו היה מורה והתמחה בחינוך מפגרים. גם בגייטו היה מנהל מעון ילדים מטעתה הגזינט". בגורש נעלם.

ולף ליפסקר

ולף ליפסקר היה ידוע בשם הסטרוי למדיזיו בין האחזקים. היה חבר פלוטונים הומוריסטים. אם כי עצמו היה רציני מאד ותחלך תמיד מודאג ומדוכא. היה בן תורה. פרסם מונוגרפיה בעברית על הגאון ר' יצחק לנדא, בעל "גוזע ביהודה" (ב"דגןנו"). בגייטו רעב ללחם וחלה בטיפות. בימים מלחתו נתפסו כל המשרות, והמרשלים החדרו שיט בקהלת לא ידעו מי זה למדיזיו ולא דאגנו לו. רק במרץ 1941 קיבל "驾驶证" מה-לק חבילות ביהודי. בינוואר 1942 נתקבל לפקיד בועדה הדתית. בעת גירוש הלנסטי כפקיד לארכיון, אבל סוף סוף גורש הוא ואשתו, מורה ב"בית יעקב" (בת ברור קאמינץ) וילדו, ביום 10 בספטמבר 1942.

ד"ר טולו נונגבלאט

"ד"ר טולו נונגבלאט הייתה משכילה בעל מעות, בעל קולמוס, מלא תרבות יהודית יינואית-גאלית, צית ומיטב המסורת הציונית דהיום. ליד סטורי הקדיש עצמו לחקור הרצל והתמחה במקצוע זה. התכוון. פרסם ביוגרפיה מקיפה של הרצל. הוא גם ערך "ספר שנה" לזכר הרצל (1937) בגרמניה. הוא אסף הרבה חומר לארכיון של הרצל, שנוסף על ידי מ. ריינר פילד ומן. קאמנגקי בוינה. הוא נסע ממוקם למקום ואסף לבנים לבניינו תגוזל ותשקייע בוזח חלק גדול מן הנדרנית העשירה שקיבלה. המלחמת הביא אותה לגיטו ווארשא. כאן

דוב סוקולוב

דוב סוקולוב היה עורך לילה בא-אידיש טאנבלאט" והיה חבר סיליטונים מהי היי" רות בעבר הקרים. היה בארץ ישראל וחו"ר. היה בפארן וחו"ר. בספטמבר 1939 בראח מונארשת וחו"ר, ואראשת משכחה אותה לא יכול להיות מחוברת לה.

בגיטו ניהל מטבח עם סינתית ילדים. נעלם באפריל 1943.

ש. י. שטופניצקי

ש. י. שטופניצקי היה סופר-פילוסוף, עתיר נאי, תוגת דעת. למד בבון. מטובי הפל